

sin Valuta, men ogsaa tage Del i en friere Politik. Han mente imidlertid, at de mangesidede Forhandlinger gennem Folkeforbundet var mislykket, og kun tosidede Aftaler var mulige. Folkeforbundets Nytte paa dette Omraade bestod i de Undersøgelser, det foretog; i saa Henseende anerkendte han de ovennævnte Beretninger om Landbrugsbeskyttelsen, Clearingsaftaler og den øjeblikkelige økonomiske Situation. Det var uden Begejstring, Holland var gaaet til Anvendelse af Clearingsystemet, og det vilde gerne opgive det, hvis større Frihed kunde tilvejebringes i Almindelighed; men skulde det beholdes, maatte man udvikle og supplere det med private Kompensationsaftaler, fri Omsætning af Clearingscertifikater o. l. Han ønskede en Undersøgelse af de Vanskeligheder, som de internationale Laans Opfyldelse havde givet Anledning til, Stridighederne om Laanekontrakternes Fortolkning m. m., med Henblik paa at forhindre lignende Vanskeligheder i Fremtiden; Undersøgelserne skulde ikke indskrænkes til det juridiske, men ogsaa omfatte det finanstekniske.

Dr. *Christiani* holdt derefter den som Bilag 4 gengivne Tale.

Den *økoslovakiske* Delegerede kritiserede stærkt Clearingsystemets Indflydelse paa det økonomiske Liv; han var vel for en friere Handelspolitik, men troede dog ikke, man kunde opgive Planmæssigheden. Det var snarere de bestemte Foranstaltninger, som man havde grebet til, der var forkerte. Planøkonomien i de forskellige Lande burde samarbejdes.

Den *engelske* Delegerede maatte stille sig afventende over for den af den franske Delegerede udkastede Tanke, saa længe et bestemt Forslag ikke forelaa. Han var overbevist om, at der virkelig var en Bedring i de økonomiske Forhold som ogsaa i Landenes Budgetter, men man kunde ikke vente en pludselig Opgang. Hans Regering fulgte de billige Penges Politik, havde hidtil holdt sig fra Clearingaftaler, kontrollerede ikke Valutaen, dens Toldpolitik var maadeholden. Der var kun Kontingenter for et

begrænset Antal Landbrugsprodukter, og de tilsigtede at regulere det engelske Fødemiddelmarked for Producenterne i Almindelighed. I England tilstræbtes en Udvidelse af Forbruget snarere end en Indskrænkning af Markedet. Den offentlige Mening maatte kræve Toldnedsættelser, ikke ensidigt, men fremadskridende og med Henblik paa en Forøgelse af den internationale Handel. I forskellige Overenskomster med andre Lande havde England bidraget hertil; men det kunde ikke faa andre Lande til indbyrdes at følge samme Politik. Derimod havde det ved Opretholdelse af Mestbegunstigelsesklausulen givet andre Lande de ved tosidede Aftaler indrømmede Toldnedsættelser. Men Mestbegunstigelsen krævede fair Behandling. Intet Land kunde haabe alene at tage Fordelene af den uden selv at yde noget til Gengæld. Han haabede, at det franske Forslag vilde være baseret paa Mestbegunstigelsen.

Den *svenske* Delegerede gjorde rede for Forholdene i Sverige og udtalte herunder, at Sverige ansaa almindelig Tilslutning til Sterlingblokken som det mest praktiske Middel til almindelig Stabilisering af Valutaforholdene, og at det vilde være til en Fordel for alle, om de Lande, der havde frie Valutaforhold, og de, der hørte til Guldblokken, i den nærmeste Fremtid vilde søge Løsninger til at fjerne Dobbeltigheden, som nu bestod mellem de to Grupper.

Den *indiske* Delegerede ønskede Anvisning paa Midler til først at standse Forøgelsen af Landbrugsbeskyttelsen og dernæst Formindske denne Beskyttelse til et Minimum.

Den *belgiske* Delegerede gav en Række Oplysninger om Handelsoverenskomsterne mellem hans Land og de Forenede Stater, hvori den af andre Delegerede krævede Forbindelse mellem handelspolitiske Indrømmelser og en vis Fasthed i Valutaen var virkeliggjort; den indeholdt saaledes en Bestemmelse, hvorefter hver af Parterne, hvis Forholdet mellem de to Landes Valutaer forandredes væsentlig, havde Adgang til at forlange Forhandlinger genoptaget med Henblik paa Ændring i Overenskomsten eller opsigelse den med 30 Dages Varsel.